

Rebrinák

Dušan Franců "Kremienok"

♩ = 140

A - ko to na - tria - sa na ma - ča - cích
d'a - le - ko, tma pod ča - pi - ce

hla - vách, spod ko - lies ble - do - mod - ré is - kry lie - ta -
le - zie, to zvie - ra mie - ri svo - zom z mes - ta nie - kam

jú. Ko - byl - ka ob - sta - rož - ná roz - to - paš - ne
von. A keď sa o - pý - ta - me, kam nás vlast - ne

1. Hm Am D
cvá - la a nám v reb - ri - ňá - ku zu - by cva - ka - jú. Do rá - na

2. Hm C G D C D G
ve - zie, vy - ho - dí zad - kom a tan - cu - je char - les - ton.

2. Máme už naponáhlo, nie je veľa času,
cesta má trvať ešte aspoň zopár dní,
do stepí, kde sa ešte divé stáda pasú
a kde ich lovia Buffalovi príbuzní.
Česť je vraj hlúposť, láska tiež, tak sa tu zložme,
vraj máme nechať smiešnych, zabudnutých fráz!
Nemohli vymrieť, to nie je predsa možné,
Nejaký kúsok z nich musíme ešte nájsť.
3. Ako to natriasa na mačacích hlavách,
spod kolies bledomodré iskry lietajú.
Ťaháme rebrinák a v ňom sa vezie sláva,
sláva bláznom, ktorí ešte hľadajú.
Tak nech nám slúži zdravie, rastie chuť a sila
pucovať chlieviky a najprv každý svoj.
Veď vlastne hocikedy je tá správna chvíľa
blbosti vyhlásiť neľútostný boj.